

[Elisabeth Bruun Olesen]

surd cirkel, som skal brydes. Fællesmarkedets kasse er ved at være tom på grund af de mange penge, der pumpes ind i landbruget, som producerer varer, der derefter bliver lagt på lager. Denne situation må bringes til ophør, også selv om det koster det danske landbrug mange penge.

Hr. Kofod-Svendsen var inde på, at redegørelsen anviste konstruktive veje. Jeg har svært ved at finde ud af, hvad Danmark mener på dette felt, hvordan den overskudsproduktion skal forsvinde og priserne sænkes, og jeg er ikke blevet mindre overbevist eller sikker på noget, efter at hr. Kent Kirk i Radiotinget faktisk påpegede, at i alle tilfælde Det Konservative Folkeparti var meget betænkeligt ved, at priserne på korn blev sat ned. Det havde vi en lang diskussion om i det ting, som måske ikke var så specielt afklarende over for lytterne, men så kan vi måske få afklaret i dag, hvad den danske politik er på dette område. Hr. Niels Helveg Petersen efterlyste den også. Hvad mener Danmark? Hvordan skal vi få sat de priser ned? EF-pakken sagde som noget helt nyt, at landene skal være indstillet på at styrke samordning af deres holdninger vedrørende de politiske og økonomiske aspekter af sikkerheden. Dette åbner for et våbenteknologisk samarbejde og muligvis en fælles våbenproduktion, som bl.a. også Det Radikale Venstre har påpeget.

Det folketingsflertal på det sikkerhedspolitiske område, vi har, vil blive udsat for et stærkt pres i EF efter dette her, fordi traktatfæstelsen betyder, at Danmark skal konsultere de andre EF-lande, før der tages stilling til udenrigspolitiske problemer af betydning. Jeg mener, at Danmarks opgave selvfølgelig bliver at vogte over, at konsultationsforpligtelsen ikke bliver en begrænsning i Danmarks udenrigspolitiske handlefrihed, og at udenrigspolitiske emner selvfølgelig skal forelægges det udenrigspolitiske nævn.

Nu belærte hr. Niels Helveg Petersen os om, at udenrigspolitiske problemer af større rækkevidde ifølge grundloven selvfølgelig skal op i det udenrigspolitiske nævn. Dertil vil jeg sige, at det undertiden er et definitionsspørgsmål, hvad der er af større rækkevidde. Jeg synes, det er bedre, at det kommer op én gang for meget i det udenrigspolitiske nævn end én gang for lidt, netop fordi åbenheden er så utrolig vigtig både i forhold til

det udenrigspolitiske og i forhold til de øvrige emner.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg vil gerne takke for en overvejende positiv modtagelse af min redegørelse.

Hr. Niels Helveg Petersen gjorde med fuld ret opmærksom på, at det formandskab, Danmark overtager om en måned, nok er det vanskeligste, vi hidtil har skullet bestride, dels fordi der, som hr. Niels Helveg Petersen sagde det, skal betrædes ny jord, dels fordi der skal lægges en række spor for det videre samarbejde. Oven i det kommer en lang række påtrængende aktuelle problemer.

I redegørelsen har jeg indledningsvis gjort meget ud af at understrege de vilkår, man skal iagttage, når man bestrider et formandskab, og jeg har gjort opmærksom på den begrænsning, der består i, at et medlemsland hverken kan eller skal varetage rene nationale interesser. Jeg har mindet om, at vi en gang imellem har set, at nogle medlemslande har forsøgt det, men de er så blevet sat på plads af de øvrige medlemslande.

Jeg tror, f.eks. hr. Ove Jensen har misforstået det lidt, når hr. Ove Jensen siger: selvfølgelig skal man da bruge formandskabet, selvfølgelig skal man varetage danske interesser. Jeg synes, det blev sagt meget bedre af hr. Kofod-Svendsen, der i sin forklaring på, hvordan man bruger formandskabet, siger: vi skal bruge det til at gøre EF bedre, for på den måde gavner vi også os selv, på den måde varetager vi også egne interesser.

Det er just den balance, man skal søge i et formandskab. Man skal forsøge at gøre Fællesskabet bedre, forsøge at virke for Fællesskabet, for på den måde kan man også komme til at virke til fordel for sig selv. Hvis man udelukkende prøver på at varetage snævre nationale interesser, så vil det altid blive opdaget, og så vil man ikke komme nogen vegne.

Hr. Niels Helveg Petersen efterlyste i sit indlæg, hvad Danmark vil bidrage med til løsningen af finansieringsproblemerne. Og der er flere andre, der på en række områder har efterlyst, hvad Danmark vil, hvad Danmark siger. Specielt på landbrugspolitikens område har flere spurgt, hvad Danmark vil.

Jeg mener ikke, det er det, vi diskuterer i dag. Det, vi diskuterer i dag, er, hvordan